

Sygn. akt I ACz 1441/12

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Paweł Rygiel

SSA Maria Kus-Trybek

SSA Jerzy Bess

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2012 roku w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. J.

przy uczestnictwie W. C., W. C., J. C. i K. C.

o ponowne wydanie tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia uczestnika W. C. od postanowienia Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 27 czerwca 2012 roku, sygn. akt I Co 68/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 1441/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu postanowił wydać wierzycielowi J. J. ponownie w zamian za utracony tytuł wykonawczy poprzez nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 28 marca 2008 r. w sprawie do sygn. akt I C 462/05 w punkcie I, a kosztami postępowania obciążyć wierzyciela. W uzasadnieniu postanowienia stwierdzono, że w/w wyrokiem nakazano pozwanym W. C., W. C., J. C. i K. C., aby wydali powodowi J. J. nieruchomości będące jego własnością położone w S. zapisane w księdze wieczystej nr (...) w Sądzie Rejonowym w Zakopanem stanowiące działki ew. nr (...) o pow. (...) kw., część działki ew. nr (...) o pow. (...) m. kw. oznaczonej na planie projektu sporządzonego przez inż. L. K. jako działka ew. (...) i część działki ewidencyjnej nr (...) o pow. (...) m. kw. oznaczonej na tymże planie podziału jako działka ewidencyjna (...) za zwrotem przez powoda położonej w S. stanowiącej własność pozwanych części działki ewidencyjnej nr (...) opow. (...) m. kw. oznaczonej na planie podziału jako działka ewidencyjna nr (...). Dnia 7 sierpnia 2008 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu stwierdził, że niniejszy wyrok uprawnia do egzekucji w zakresie pkt. I. Tytuł wykonawczy wydano pełnomocnikowi powoda – adw. Z. R.. Pełnomocnik ten następnie zmarł. Powodowi wydał jedynie kserokopię wyroku oraz inne dokumenty, wśród których brak jednak tytułu wykonawczego. Również likwidator kancelarii – adw. S. – nie odnalazł tytułu wykonawczego. Stan faktyczny ustalono na podstawie akt I C 462/05 oraz zeznań wnioskodawcy. Jako podstawę prawną postanowienia wskazano art. 794 k.p.c., podnosząc, że spełnione zostały przesłanki określone w tym przepisie.

Zażalenie na postanowienie wniósł uczestnik W. C., zaskarżając je w całości i domagając się jego zmiany przez oddalenie wniosku, ewentualnie jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Postanowieniu zarzucono błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że poprzedni tytuł wykonawczy został przez wnioskodawcę utracony, pomimo

że ustalenia te znajdują oparcie jedynie w twierdzeniach wnioskodawcy nie popartych żadnymi dowodami, którym nie można dać wiary, gdyż wnioskodawca nie złożył wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, pomimo że od wydania tytułu wykonawczego do dziś upłynęło ponad 4 lata albowiem zawarł z uczestnikiem porozumienie co do sposobu zamiany spornych działek, które to porozumienie jest w trakcie realizacji oraz rażąco naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na jego treść, a to art. 233 § 1 k.p.c., polegające na przyjęciu twierdzeń wnioskodawcy o tym, że tytuł wykonawczy został utracony oraz o tym że posiadanie tego tytułu jest mu niezbędne za wiarygodne, pomimo że wnioskodawca wielokrotnie zmienia swoje stanowisko, w szczególności po wydaniu pierwotnego tytułu wykonawczego wszedł z uczestnikiem w porozumienie, na mocy którego dokonał on z uczestnikiem ustalenia sposobu zamiany nieruchomości stanowiących ich własność, a czego nie wskazał w Sądzie w swoich twierdzeniach. W uzasadnieniu wskazano, że wobec zawartego porozumienia niezrozumiały jest cel, w jakim został wydany kolejny tytuł wykonawczy. Podniesiono także, iż podczas rozmów wnioskodawca okazywał tytuł wykonawczy drugiej stronie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 794 k.p.c. ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego może nastąpić jedynie na mocy postanowienia sądu wydanego po przeprowadzeniu rozprawy. Na ponownie wydanym tytule wykonawczym czyni się wzmiankę o wydaniu go zamiast tytułu pierwotnego. W postępowaniu tym sąd ogranicza badanie do faktu utraty tytułu wykonawczego.

W przedmiotowej sprawie Sąd I instancji przeprowadził rozprawę podczas której na podstawie przesłuchania wnioskodawcy stwierdził, że tytuł wykonawczy został utracony. Podane przez wnioskodawcę okoliczności nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności, okoliczności, które zeznał znajdowały potwierdzenie w aktach sprawy. Fakt utraty dokumentu w przypadku śmierci pełnomocnika jest prawdopodobny i nie został zaprzeczony.

Odnosząc się do zarzutów uczestnika wskazać w pierwszej kolejności należy, iż zakres kognicji sądu w przedmiotowym postępowaniu, w związku z brzmieniem cytowanego przepisu, jest ograniczony do faktu utraty tytułu wykonawczego. W związku z tym bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostają podnoszone okoliczności związane z prowadzonymi negocjacjami, zmianą stanowiska wnioskodawcy lub ewentualnym zawarciem „porozumienia”. Rozważanie takich okoliczności byłoby w niniejszej sprawie w ogóle niedopuszczalne.

Bezzasadny jest również zarzut oparcia się jedynie na zeznaniach wnioskodawcy. Biorąc pod uwagę ograniczony zakres kognicji Sądu w tym postępowaniu, oczywiste jest, że Sąd opierać się musi przede wszystkim na zeznaniach strony, która utraciła tytuł wykonawczy. Nie oznacza to w żadnym razie dowolności Sądu, gdyż zeznania te są oceniane pod względem wiarygodności zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów, m. in. poprzez konfrontację z innymi znanymi faktami oraz oceniane z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego. W przedmiotowej sprawie ocena zeznań dokonana przez Sąd Okręgowy była pozytywna i nie można dopatrzeć się okoliczności, które świadczyłyby o przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów. Z kolei skarżący uczestnik nie przedstawił żadnych dowodów na podnoszone przez siebie okoliczności, choćby z własnych zeznań.

Mając na względzie powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.